

Hazine Dağı

Yavuz DEMİRKIRAN

Hazine Dağı

Yavuz DEMİRKİRAN

Mia, karlı dağın her zaman kendisini gözettiği küçük bir köyün kenarında yaşıyordu. Rüzgârlı bir sabah, içi boş bir kütüğün içinde eski bir hazine haritası buldu. Harita, dağın yukarısına kıvrılarak çıkan gizli bir patikayı ve saklı bir hazineyi gösteriyordu. Mia'nın ela yeşili gözleri, solmuş çizgileri incelerken heyecanla parladı. Kırmızı ponponlu şapkasını ve sarı parkasını giydi, maceraya hazırды.

Mia'nın sadık köpeği Pip, kabarık kuyruğunu salladı ve sevinçle havladı. Üzerinde küçük gümüş bir kemik etiketi olan parlak mavi bir tasma vardı; etiket, o zıpladıkça şingırdıyordu. Mia hazine haritasını rulo yapıp kanvas sırt çantasına koydu. Birlikte keskin dağ havasına çıktılar; nefesleri küçük bulutlar oluşturuyordu. Karlı dağ, mavi gökyüzünün önünde bembeyaz ve gizemli bir şekilde yükseliyordu.

Patika onları, uzun am ağaçlarının rzgrda fısıldadığı gizemli bir ormandan geçirdi. Pip toprağı kokladı ve karda minik ayak izlerinden oluşan bir iz buldu. Mia cesurca peşinden gitti, rulo yapılmış haritayı elinde sıkıca tutuyordu. Orman giderek karardı ve sessizleşti, ama Mia asla pes etmedi. Hazinein karlı dağın içinde bir yerde beklediğini biliyordu.

Kısa süre sonra dağın eteğindeki buzlu mağaralara ulaştılar. Giriş kırağıyla parlıyordu ve soğuk hava bir ejderhanın iç çekişi gibi dışarı üflüyordu. Pip'in kulakları düştü, ama Mia'ya yakın durdu, onu korumaya hazırdı. Mia derin bir nefes aldı ve içeri girdi. Mağara duvarları binlerce küçük yıldız gibi parlayarak yollarını aydınlatıyordu.

Buzlu mağaranın içinde patika iki karanlık tünele ayrıldı. Mia hazine haritasını açtı, ama mürekkep bulaşmıştı ve okunması zordu. Tam o sırada gölgelerden boğuk bir ses yankılandı. 'Kayboldunuz, değil mi?' dedi uzun kıvrık boynuzlu ve püsküllü sakallı konuşan bir keçi. Üzerinde küçük pirinç bir çingırağın hafifçe şingırdadığı eski bir deri koşum takımı vardı.

Keçi kendini Barnaby, dağın rehberi olarak tanıttı. 'Her buzlu mağarayı ve gizli patıkayı bilirim,' dedi kehribar gözlerinde bilge bir pırıltıyla. 'Ama önce söyle bana: sana neden yardım etmeliyim?' Mia dürüstçe yanıtladı: 'Hazineyi bulmak istiyorum, ama aynı zamanda cesur olmak ve pes etmemek istiyorum.' Barnaby yavaşça başını salladı, onun doğru sözlerinden memnun kaldı.

Barnaby, Mia ve Pip'i mavi buzla parlayan kıvrımlı tünellerden geçirdi. Yürürken küçük pirinç çingırağı şıngırdıyor, Pip de yanında mutlu mutlu seğirtiyordu. Buzlu mağaralar dönemeçlerle ve kıvrımlarla doluydu, ama Mia hiç şikâyet etmedi. Barnaby'nin bilgisine güvendi ve haritasını yanından ayırmadı. Dağ, kadim sırlarla uğulduyor gibiydi.

Saatlerce yürüdükten sonra yollarını kesen donmuş bir şelaleye geldiler. Mia endişelendi, ama Pip havladı ve kenarları kokladı. Barnaby gülümsedi ve 'Dağ, akıllı ve nazik olanları ödüllendirir,' dedi. Birlikte buzun arkasında küçük bir boşluk buldular. Önce Mia sıkışarak geçti, sonra Pip'e ve Barnaby'ye yardım etti. Takım çalışması onları güçlü kıldı.

Diğer tarafta dağın içindeki büyümlü bir ormana girdiler. Parlayan mantarlar yolu aydınlatıyor, ılık bir esinti Mia'nın yanaklarındaki kırağıyı eritiyordu. Barnaby açıkladı: 'Bu ormanı gizli bir pınar besler, ama o pınar yıllardır uyuyor.' Mia'nın kalbi hayranlıkla hızlı hızlı çarpıyordu. Hazinein artık çok yakın olduğunu biliyordu.

Sonunda kar taneleriyle oyulmuş dev bir taş kapıya ulaştılar. Mia var gücüyle itti, ama kapı kımıldamadı. Barnaby dedi ki: 'Bu kapıyı yalnızca dürüst bir kalp açabilir.' Mia elini soğuk taşa koydu ve fısıldadı: 'Hazinei iyilik için kullanacağıma söz veriyorum.' Kapı gürleyerek yavaşça açıldı ve pırıl pırıl bir oda görüldü.

Hazine odasının içinde Mia altın ve mücevher yığınları bekliyordu. Bunun yerine kayadan fışkıran, ısılt ısılt parlayan sihirli bir pınar buldu. Barnaby açıkladı: 'Bu, dağın en büyük sırrı. Sihirli pınar toprağa can verebilir.' Mia bunun altından çok daha değerli bir hazine olduğunu anladı. Cesur ve dürüst olmuştu, artık köyüne yardım edebilirdi.

Mia sihirli pınarın yanına diz çöktü ve suya usulca dokundu. Sıcak bir ışık odaya yayıldı ve pınar daha hızlı akmaya başladı. Barnaby dedi ki: 'Asla pes etmediğin ve her zaman doğruyu söylediğin için pınar artık dağdan aşağı akacak.' Mia kendini gururlu ve mutlu hissetti. Kararlılığın ve dürüstlüğün kendi başına bir ödül olduğunu biliyordu.

Dağdan ayrılırken sihirli pınar onları yumuşak bir dere olarak takip etti. Karlı yamaçlar yeni çimenler ve çiçeklerle yeşermeye başladı. Mia'nın köyünde artık temiz su ve çiçek açan bahçeler olacaktı. Pip sevinçle havladı ve Barnaby'nin çingırağı şingırdadı. Mia sonsuza dek sürececek bir hazine bulmuştu.

Eve döndüğünde Mia herkese macerasını anlattı. Köylüler müzik ve dansla kutlama yaptılar. Barnaby sevilen bir dost oldu ve bilge hikâyeleriyle sık sık ziyarete geldi. Pip mavi tasmaını gururla taktı ve Mia da rulo yapılmış haritayı bir hatıra olarak sakladı. En iyi hazinelerin başkalarına yardım edenler olduğunu öğrendi.

Mia sık sık karlı dağa bakıp gülümsüyordu. Sihirli pınarın hâlâ akararak toprağa can verdiğini biliyordu. Kırmızı ponponlu şapkası ve sarı parkası bir sonraki maceraya hazır bir şekilde kapının yanında asılıydı. Ama şimdilik sadık köpeği ve yeni arkadaşıyla mutluydu. Dağın sırrı güvendedi ve köy geliyordu.

Ve böylece Mia'nın hikâyesi bize kararlılığın ve dürüstlüğün harika şekillerde ödüllendirildiğini öğretir. Altın bulmadı, ama çok daha iyi bir şey buldu: köyüne yardım etmenin sevincini ve konuşan bir keçinin dostluğunu. Ne zaman bir zorlukla karşılaşırsan, Mia'nın cesur kalbini hatırla ve asla pes etme. En büyük hazineler genellikle paylaştıklarımızdır.